І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 24. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 6-го ЛЮТОГО 1962 — 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 6, 1962 No. 24. VOL. LXIX.

ЗДА ПРОГОЛОСИЛИ ЕМБАРГО В ТОРГІВЛІ З КУБОЮ

КАСТРО НАЗИВАЄ АМЕРИКАНСЬКЕ ЕМБАРГО „НОВОЮ ЕКОНОМІЧНОЮ АГРЕСІЄЮ" ПРОТИ КУБИ

Вашингтон. — Президент Кеннеді зарядив 3-го лютня, щоб припинити всю торгівлю з Кубою з днем 7-го лютого. Це торговельне ембарґо на торгівлю з Кубою спричинить те, що Кастро впродовж року втратить коло $35 мільйонів. Від найближчої середи, 7-го лютого, ЗДА припинять купувати від Куби тютюн, промислову меляси і огородину. Немаючи американських долярів уряд прем'єра Кастра не зможе підтримувати підривну комуністичну акцію в інших американських державах. Із гуманітарних зглядів Президент дозволив продавати Кубі ліки і деякі харчі. Кубинський пез втратив вартість, і хоч уряд втримує вартість одного пеза на рівні з американським доляром, в дійсності за кубинський пез платять тільки 20 американських центів на чорному ринку. Зарядження Президента має на одну третю зменшити скількість американських долярів, які Куба дістає з закордону за продані товари. Але це ембарґо матиме злий наслідок і на промисл ЗДА. На Флориді є 6.000 робітників, які робили з кубинського тютюну сигари. Тепер вони будуть деякий час без праці, поки не дістануть тютюну з інших джерел. Президент одночасно конферував із секретарем праці Артуром Дж. Ґолдберґом, щоб довідатися про те, що можна зробити для тих робітників. Ґолдберґ видав зарядження до урядів праці, щоб всіми засобами старалися помогти тим робітникам. Кубинський диктатор Кастро в неділю скликав сотки тисяч кубинців на збори до Гавани, де промовляв до них впродовж 40 мінут, називаючи американське ембарґо „новою економічною інвазією на Кубу". Промову Кастра передавали через телевізійні і радіові стації до всього кубинського населення. Кастро назвав президента Кеннеді „цинічною особою" від хвилі, коли став президентом ЗДА. Кастро висміває „гуманність" ЗДА, це значить дозвіл на експорт ліків і деяких харчів до Куби, називаючи цей крок „лецемірством". У відповідь на рішення конференції закордонних міністрів Організації Американських Держав в Пунта дель Есте в Уруґваї Кастро оголосив „Другу гаванську декларацію", яку читав впродовж двох годин. В цій декларації Кастро дав історію колоніялізму і говорив про „зло від капіталізму" і про „благадать від комунізму". Більшість декларації була звернена проти ЗДА. Вкінці цієї заяви Кастро твердив, що маси в американських країнах є проти „американського імперіялізму". — Під час промови Кастро був поважний і не робив дотепних заввaг, як це бувало давніше. Він говорив про боротьбу народів проти капіталізму і казав, що мала Куба була і є постійною жертвою американської агресії. Присутні на вічу кубинці мали транспаренти з написами: „Нехай живе наша соціялістична революція"; „Ми є марксистами - леніністами, хоч це не подобається ОАД"; „Куба так — янкі ні!" Одна група несла труну, в якій була Організація Американських Держав. Цю труну вкінці спалено.

В БОФАЛО ВІДБУЛИСЯ ВЕЛИЧАВІ ПОХОРОНИ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА ПРОФ. С. ЛЕВИЦЬКОГО

Сл. п. Северин Левицький
Начальний Пластун

Бофало, Н.Й., (О. К.). — Минулої суботи, 3-го лютого, з глибоким жалем і зворушенням прощало пластунство й ціле українське громадянство сл. п. проф. Северина Левицького, що у вівторок, 30-го січня ненадійно відійшов на 72-му році життя у вічність. При тілі покійного відбулися впродовж трьох днів поминальні Богослуження під проводом о. дек. М. Вояковського в асисті 5 священиків. Біля домовини повнили почесну стійку усі пластуни станиці Бофало, а малі залі похоронного заведення не могли помістити великого числа громадян і пластунів. В п'ятницю, 2-го лютого, в навечеря похоронів, на поминальній відправі були приявні крім родини Начального Пластуна, представники пластового проводу в ЗДА, Канаді та інших країнах вільного світу в особах пл. сеньйорів Я. Гладкого, О. Бойчука, М. Бажанського, Ц. Палііів, О. Кузьмович, Т. Дурбака, Ю. Ференцевича, М. Шарка і В. Шеховича. В суботу, 3-го лютого, в день похоронів, жалобні відправи почалися о год. 8:30 у похоронному заведенні панахидою, що її відправив о. дек. М. Вояковський. Пластуни — друзі покійного винесли домовину, а опісля безконечна кольона авт переїхала до місцевої української католицької церкви св. Миколая. Тут ждали на приїзд довгим шпалiром понад 250 пластунок і пластунів в одностроях зі своїми прапорами як також місцевий відділ СУМА з прапором і своєю оркестрою, яка відіграла похоронний марш. Перед виструнченими лавами пластунства старші пластуни винесли домовину, яку генерал П. Самутин, як представник українського воякцтва, і пл. сен. О. Бойчук, голова Головної Пластової Булави, прикрили національним прапором а пл. сен. О. Бойчук положив на неї символічно пластову шапку. Перед домовиною несено знам'я а на подушці найвищі пластові відзнаки Начального Пластуна. За домовиною ступала дочка бл. п. Начального Пластуна Тетяна із своїм чоловіком інж. Ол. Криницьким та трьома синами, за ними дальша родина і численні представники пластового проводу, представники Української Православної Церкви в особах оо. Крестюка і Квартирука, представники центральних та місцевих установ. У вщерть виповненій церкві стануло до відправи 10 священиків з о. дек. М. Вояковським у проводі. Хор „Бурлаки" під проводом Ю. Лаврівського співав в часі Служби Божої і підчас всіх похоронних відправ. 16 пластових прапорів і 4 стяги організацій зайняли місце по обох боках престола. На закінчення відправи о. дек. М. Вояковський виголосив патрі-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Інформаційні розмови Заходу з СССР про Берлін — у сліпому куті

Москва. — Американський амбасадор Лювеллин Томпсон відкинув в минулому тижні, під час своєї третьої з черги довгої розмови з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком останню совєтську пропозицію, щоб на потвердження „незалежности" Західнього Берліну, після перетворення його у „вільне місто", допустити його до Об'єднаних Націй. Таку суґестію Совєти зробили під час попередньої зустрічі тих двох дипломатів 12 січня ц. р. За газетними твердженнями — ці американсько - совєтські інформаційні розмови, які ніби мали перевірити, чи існує база для одвертої й офіційної східньо-західньої конференції в справі Берліну й Німеччини, зайшли цілком у сліпий кут. Громико не тільки не поступився ні на крок із своїх попередніх вимог щодо „демілітаризації" й „невтралізації" Західнього Берліну, але — навпаки — з ще більшою рішучістю, як раніше, настоював на тому, щоб до Західнього Берліну допустити також совєтський гарнізон, ніби задля „ґарантії" його невтрального статусу. Водночас він надалі рішуче відкидав втягування взагалі в дискусію статус Східнього Берліну, бо мовляв — Східній Берлін є столицею „суверенної" німецької „Демократичної" Республіки і тому не підлягає міжнародним розмовам. Американські коментатори запевняють, що ініціятиву до четвертої зустрічі Громика й Томпсона мусить дати Громико, щоб не виглядало, що Америка проситься до розмов, з яких нічого не виходить.

Генеральний прокуратор Роберт Кеннеді в подорожі на Сході

Токіо. — До Японії прилетів генеральний прокуратор Роберт Кеннеді у товаристві своєї дружини і пані Доналд Вілсон, дружини заступника директора Американської Інформаційної Агенції. Роберт Кеннеді є в „подорожі доброї волі" до Японії, Сіяму, Південного В'єтнаму і Пакістану. Плянову зупинку в Ірані скасовано, заступивши її короткими відвідинами в Сіямі. З Сіяму Роберт Кеннеді полетить до Вейруту в Ливані, а відтіль до Риму, відкіль повернеться до ЗДА. В Гонолюлю на Гаваях стрінула їх неприємна пригода: коли вони позичили в адмірала Гаррі Фелта його моторовий човен і поїхали на морську прогулянку, човен перехитнувся і обоє панство Кеннеді та пані Вілсон опинились в морі. Але це було недалеко берега, куди вони почали плисти. На поміч поспішили їх два американські старшини.

Всупереч ворожбам астрологів — в Індії не було ніякої катастрофи

Ню Делі. — Неділя 4 лютого ц. р. минула в Індії спокійно, серед загального напруження, яке — за твердженням західніх кореспондентів було чимось посереднім між резиґнацією та панікою. Десятки мільйонів індійців з острахом вичікували здійснення передбачувань астрологів, що внаслідку наближення восьмох планет — Сонця, Місяця, Землі, Меркурія, Венери, Марса, Юппітера і Сатурна, має статися якась велика катастрофа. Внаслідку — сотні тисяч людей ночували в шатрах за містом, лякаючись землетрусу, переповнені були святині, мало-хто з'явився до праці, жінки не пускали з домів чоловіків, а батьки дітей, сповільнився комунікаційний рух. Правда, не в усіх містах і околицях Індії настрої були однакові. Наприклад у Валькутті життя проходило цілком нормально. У столиці Ню Делі заспокоююче поділали різкі виступи прем'єра Неру, який заявив, що „коли ми не знаємо ще всіх тайн природи, то нема чого журитися тим, чого не знаємо".

МОСКВА ВИКЛЮЧАЄ „СПІВІСНУВАННЯ" КОМУНІЗМУ З ІДЕОЛОГІЄЮ ЗАХОДУ

Москва. — Провідний нині большевицький теоретик в справах комуністичної ідеології, член Президії і Секретаріяту Компартії СССР, Міхаіл Суслов заявив, що хоч можна оминути гарячу війну між СССР і Заходом — неможливо припинити війну між ідеологіями комунізму і „буржуазного капіталізму". Міхаіл Суслов промовляв ще в минулий вівторок на курсах голів катедр соціяльних наук в совєтських університетах. Цей курс закінчився в минулу п'ятницю і з проголошенням звідомлення з нього в недільних совєтських часописах оприлюднено теж промову Суслова. Важливість заяви Суслова підкреслила приявність на тих зборах чотирьох інших членів Секретаріяту Компартії СССР — Фрола Козлова, Леоніда Ільїчева, Ворисa Пономарева і Алєксандра Шелепіна. Суслов признав, що „в малій частині" совєтського громадянства виявляються впливи „жалюгідної буржуазної аморальности та поганого смаку". Водночас він найгострішими словами таврував ті характеристичні познаки, які — на його думку — є підставами „буржуазної ідеології". „Вони виявляються у паразитизмі, крадежах, перекупствах, злочинності, бюрократизмі, релігійній ідеології і проявах буржуазного націоналізму". І Суслов з патосом запитував: „Чи можлива будь-яка згода, будь-який, хоч би тимчасовий, компроміс з такою ідеологією?" Суслов атакував, зрештою, аж чотири „ворожі" ідеології, ставлячи їх на один рівень: „буржуазний антикомунізм", правий соціялізм, ревізіонізм і догматизм. Він твердив, що Захід, утотожнюваний в термінології Суслова з „буржуазним антикомунізмом", підтягає під комунізм всіх, що не є згідні з „буржуазною ідеологією", маючи тут на увазі Кубу й інших московських сателітів, що їх большевики нерадо враховують до комуністичної сім'ї. Щодо правих соціялістів, маючи на увазі соціял-демократів, то він лаяв їх, як зрадників „правдивого" соціялізму, які щораз далі відхилюються в сторону „реакції". За зразок ревізіоністів подав югославських тітоїстів, а за догматизм — таврував альбанських комуністів. Про китайських комуністів не згадав ані словом. За найбільшу трудність і головне завдання політики СССР вважав саме безкомпромісове ведення „ідеологічної війни" з одночасним зберіганням миру.

Альжхирські европейці почали переводити власний плебісцит

Альжир. — Тайна Військова Організація, яка веде від місяців пропаґандивну й терористичну кампанію під гаслом „Французький Альжир", заініціювала своєрідний плебісцит між усіма европейськими мешканцями Альжиру, щоб додазати, що всі вони є за збереженням Альжиру при французькій державі та проти такої угоди з альжирськими мусульманами, яка перетворила б Альжир у нову арабську державу. В Альжирі живе 9 мільйонів автохтонних арабів і коло півтори мільйона европейців. Названа права екстремістична французька організація хоче отим своїм „плебісцитом" підірвати цілком авторитет уряду де Ґаля, як речника альжирських французів. Водночас альжирські французи розсилають масові листи до французів в континентальній Франції з закликами підтримати їхню добру справу проти „зрадницької" політики де Ґоля, що видає їх і Альжир, як частину Франції, на поталу мусульманам. Водночас продовжується хвиля терору, яка від початку цьоог року забрала вже близько 600 смертних жертв з-посеред европейців і мусульман.

Уряд стоїть перед великою боротьбою в Конґресі

Вашинґтон. — В цьому тижні уряд президента Кеннеді має дуже важку працю в конґресових комісіях, де мусить обороняти своє становище проти атаки опозиції не тільки республіканських членів Конґресу, але і деяких демократів. І так вже 6-го лютого державний секретар Дін Раск зізнаватиме в Сенатській Комісії Закордонних Справ та обороняти становище Президента, який пропонує, щоб ЗДА закупили за $100 мільйонів бондів Об'єднаних Націй. ОН видали бонди на суму $200 мільйонів, і уряд ЗДА пропонує закупити половину цих вартісних паперів та врятувати цим способом цю міжнародну організацію від банкрутства. Республіканці є проти цієї пропозиції уряду. Друга справа — це домагання деяких сенаторів, щоб департамент оборони виявив прізвища тих урядовців, які цензурували промови військовиків. Переслухання в цій справі веде Сенатська Підкомісія Готовости, що її очолює сенатор Джан Стенніс. Секретар оборони не хоче виявити прізвища тих цензорів, які скореґували промови військовикам. Уряд боїться ворожо наставити проти себе сенаторів, або знеохотити до праці урядовців в департаменті оборони. Боротьба йтиме і за те, щоб збільшили на $10 більйонів висоту федеральних заборгувань, яка тепер виносить $298 більйонів. Сенатська Фінансова Комісія має підвищити негайно цю висоту на два більйони, а про решту мають відбутися докладні переслухання.

Пошесть інфлюенци поширилася по цілій країні

Атланта. — Центр пошесних недуг ствердив при кінці минулого тижня, що недуга інфлюенци Б поширена вже у 18 стейтах, а недуга віддихових органів, покищо не стверджена як інфлюенца, навістила численні інші стейти на Середньому заході, Південному сході і Північному сході. На західньому узбережжі недуга інфлюенци вже осягнула свій вершок і число недужих зменшується, а в Скелястих горах число осіб недужих на інфлюенцу є незначне. Досі ніде не стверджено інфлюенци типу А, так званої азійської. Люди нездужають на перестуду в стейтах Конектикат, Ню Йорк і Ню Джерзі, але немає потвердження, що в цих стейтах є пошесть інфлюенци.

В АМЕРИЦІ

● 6 американських радіових стацій ЗДА надають без жадних змін вісті з московського радія, щоб 12 мільйонів американців, які слухають цих стацій, могли переконатися, яку неправду подає Москва своїм слухачам. Ці стації зазначають тільки, що надавані вістки походять із Москви.

● Міжнародний банк відбудови і розвитку повідомив, що в другій половині минулого року його резерви збільшилися на $49.900,000 і становили $651.700,000.

● Головний суддя Найвищого Суду ЗДА Ерл Воррен, промовляючи на правничому факультеті Нюйоркського університету, сказав, що не сміємо допустити до того, щоб ЗДА „були ґарнізоновою державою", в якій особиста воля була б зліквідована, бо цього вимагає „холодна війна". Воррен сказав, що завданням Найвищого Суду є дбати про те, щоб зберегти всі конституційні права для громадян цієї країни.

● Сенатська Правнича Комісія дістала звіт про те, що треба підготовити інший центр для приміщення кубинських втікачів, бо той центр, що є на Флориді, не вистачає. Другий центр мав би бути в районі Ню Орлінсу в стейті Луізіяни, і він мав би діяти десь від початків травня.

Ґенерал Вокер зголосив свою кандидатуру на губернатора Тексасу

Остін, Тексас. — Колишній командант 24-ої піхотньої дивізії ґенерал - майор Едвін А. Вокер 2-го лютого зголосив свою кандидатуру на губернатора стейту Тексас. Між його противниками буде і теперішній губернатор - демократ Прайс Дініел. Ген. Вокер кандидуватиме як демократ. Він має 53 роки, минулого року він зрезиґнував із служби при війську, втративши право на $12 000-річну емеритуру після того, як йому відобрали команду і перенесли із Німеччини до ЗДА за те, що він, говорячи про небезпеку від комунізму, називав нельояльними і деяких визначних американців. Ген. Вокер був кілька годин у Вашинґтоні, де конферував із сенатором-республіканцем із Тексасу Джаном Дж. Вавером і сенатором-демократом Стремом Тирмондом, які старалися переконати його, щоб не кандидував на губернатора, бо матиме проти себе поважних демократів, які стараються стати губернатором цього року.

Українці Джерзі Сити і Байону протестують проти московського терору

Джерзі Сити. — Минулої неділі, 4-го лютого, тут в приміщенні Народного Дому відбулося в пополудневих годинах протестаційне віче проти комуно - московського терору, виявленого вбивствами відомого діяча українського націоналістичного руху д-ра Лева Ребета й провідника українського революційного руху, голови Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів Степана Бандери. Віче зорганізували Організації Визвольного Фронту обидвох громад під протекторатом місцевого Відділу УК-Комітету. Зібрання, після відіграння американського гимну відкрив коротким вступним словом голова Відділу УККА Володимир Білик, а місцевий о. дек. Антін Борса провів молитву. Проводила вічем президія з Миколою Кормелюком, як головою, і Ярославом Ґавуром, як секретарем. Ряд місцевих громадян з о. А. Борсою та адв. Марселем Ваґнером на чолі запрошено до почесної президії. Головну доповідь про московський терор проти українців та, зокрема, про терористичні причини і цілі вбивства сл. п. Степана Бандери виголосив д-р Петро Мірчук з Філядельфії. Опісля забирали ще слово о. Борса, адв. Ваґнер, проф. Савчук та інші і, вкінці, схвалено зачитані Я. Ґавуром резолюції із засудом комуно - московського терору та домаганням поставити під міжнародний суд злочинців з Кремля. Закінчено віче співом „Не пора".

У Португалії поліція стріляла до політичних демонстрантів

Лісбона. — В місті Опорто, яке вже нераз у минулому було ареною опозиційних політичних виступів, відбулися в минулу середу бурхливі демонстрації з участю яких 5.000 осіб, які спершу домагалися зміни назви одної вулиці, але — розпорошувані поліціянтами — перемінились в політичну антиурядову демонстрацію з окликами у честь генерала Гумберто Дельґада, невдачного кандидата опозиції на президента Португалії, який мусів ратуватись втечею до Бразилії перед переслідуванням влади. До речі, Гумберто Дельґадо заявив недавно в Марокко, що це він був автором спроби військової революції місяць тому, при чому згинули шість напасників і віцеміністер військових справ. Тоді арештовано коло 40 осіб

В Італії уряд подався до димісії — прийде зворот наліво

Рим. — Італійський прем'єр Амінторе Фанфані зголосив в минулу п'ятницю на руки президента Джованні Гронкі димісію цілого кабінету. Президент просив його тимчасово продовжувати працю і, мабуть, після засягнення опінії різних партійних лідерів, доручить Фанфані створення нового уряду. Причина димісії — ухвала керівної Християнсько - демократичної партії — „відчинити двері в сторону лівиці". Це означає співпрацю з ліво - соціялістичною партією Пієтра Ненні, яка до цього часу постійно блькувалась у виборах та вела спільну політику — з комуністами. У новому уряді ніби лівих соціялістів не було б, але Фанфані зобов'язався би до таких деяких суто - політичних концесій, в заміну за які ліві соціялісти підтримували б уряд позитивним голосуванням, або стримуванням від голосування, що дало б урядові більшість. Коли той новий центро-лівий уряд становитимуть християнські демократи, лібералі й соціял - демократи, то вони самі не розпоряджатимуть в парляменті більшістю. Всі вважають такий експеримент ризиком, який не має шансів довго протриматись. Амінтоне Фанфані має, за голосами преси, зобов'язатись м. і. до опозиції проти атомового озброєння Західньої Німеччини.

ПОГОТІВЛЯ НА ВСЯКИЙ ВИПАДОК. Хоч аналітики теперішньої політичної ситуації не передбачають безпосередньої загрози війни в Европі, навіть у зв'язку із загостреною кризою в Берліні, то американські війська в Німеччині тим не менше вправляються, щоб бути готовими на всякий випадок. На фото: вояки американської 44-ої піхотної дивізії, перекинені гелікоптерами на місце „битви", біжать на свої становища. Маневри відбувалися в Гоґенфельс в Німеччині та мали за завдання перевірити справність перекидування з місця на місце на велику віддаль більшої кількости війська. В цих маневрах взяли участь військові частини, перевезені до Німеччини літаками полярним шляхом з Форт Люіс в стейті Вашинґтон над Пацифіком.

У СВІТІ

● В Італії офіційно арештовано болгарського летуна Мілюса Солякова, літак якого розбився два тижні тому недалеко містечка Барі в Південній Італії. Соляков заявив, ніби він втік і просить азилю, але слідство доказало понад усякий сумнів, що він був на шпигунській місії і фотографував бази НАТО над Середземним морем. Він все ще перебуває у шпиталі, але вже, як в'язень. Розправа проти нього відбудеться в першій половині березня ц. р.

● „Нове Дроґі", журнал польської комуністичної партії, що займається різними теоретичними питаннями комуністичного світу, бідкає над теперішньою распрею в комуністичній сім'ї. „Нове Дроґі" признають рацію Хрущову у відношенні до Альбанії, але водночас стверджують конечність збереження „автономії" різних національних комуністичних партій у широкому світі.

● Західньо-німецький промисл насправді бойкотує східньо - німецький ринок. На 1.000 фірм, що виставляли свої експонати на Міжнародному ярмарку в Ляйпціґу в мин. році, тепер з'явились тільки несповна 250 фірм. Між іншими бойкотуючими є найбільша німецька промислова компанія Круппа. Західньо - німецькі патріоти роблять натиск на своїх купців і промисловців, щоб вони зірвали зв'язки з східньо-німецькими комуністами у відплату за берлінський „мур ганьби".

● Східньо - німецькі комуністи видають річно коло дол. 12 мільйонів на свою пропаґанду і підривну акцію на терені Західньої Німеччини. Вони перепачковують туди коло 10 мільйонів комуністичних летючок кожного місяця. Комуністичне „тверде зерно" в Західній Німеччині, де комуністична партія заборонена, нараховує 4.000 до 5.000 осіб.

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J

Висновки Січня

Цьогорічне відзначування Січневих Роковин належить до одної з найбільш успішних акцій, проведених в наших громадах, нашою американсько - українською спільнотою, як цілістю. Це треба сказати, зокрема, щодо відзначування цих роковин на загальноамериканському тлі. Очевидно, на першу увагу заслуговує відзначення роковин 22-го Січня в Конгресі З'єдинених Держав.

22-го січня, отже в той самий день, в якому 44 і 43 роки тому в столиці України, Києві, проголошено незалежність і соборність Української Держави, засідання обидвох Палат Конгресу, Палати Репрезентантів і Сенату, започатковано молитвами, проведеними українськими католицьким і православним священиками. Опісля, зокрема, в Палаті Репрезентантів, одноодушно призначено годину часу на завваги законодавців з приводу проголошення української державної незалежности. Першим виступив із цими заввагами конгресмен Флад із Пенсильвенії, і опісля десятки конгресменів один за одним просили голосу і висловлювали свої думки. Понад 70 конгресменів і сенаторів говорило на цю тему, і коли б їхні завваги зібрати в одну книгу, що в минулих роках й робив наш Український Конгресовий Комітет, то можна було б мати один з найбільш промовистих документів американської публічної опінії в користь українського визволення, себто в користь того українського перерішення, що його вчинив своєю волею і силою український народ 44 роки тому.

До цих заввагконгресменів і сенаторів можна додати ще десятки проклямацій, що ними губернатори стейтів і посадники міст проголошували 22-го січня Днем Української Незалежности, закликаючи населення тих стейтів і міст єднатися в той день із своїми співгромадянами українського роду у відзначуванні тих великих роковин.

Коли зважити, що акція саме такого відзначування роковин української державної незалежности почалася на ширшу скалю не більше, як десять років тому, то треба признати, що за той час краплини української правди вижолобили таки велику заглибину в загальноамериканській непоінформованості щодо України, її минулого і теперішнього. Відомо, що заохоту до зголошення своїх заввагна тему роковин проголошення української незалежности одержали законодавці від голови УККомітету. Але, щоб такі завваги вислсвити, кожний з цих законодавців таки мусів справою заінтересуватись ширше, мусів познайомитися з відповідними матеріялами, заглянути до відповідної книжки чи спитати відповідного фахівця. А кожний з тих законодавців репрезентує десятки й сотні тисяч, а сенатори — мільйони виборців. А втім, не було б важко підрахувати це на підставі вислідів виборів. Тому черговим кроком у поширенні української правди мало б бути домагання, щоб наш аж занадто непередрішенський супроти поневолених, але дуже передрішенський супроти поневолювачів державний департамент прислухався не тільки до своїх більше чи менше сумнівної вартости „спеців", але й до голосу народу, до публічної опінії.

Це — одне з найбільших і найтрудніших завдань УККомітету. В його зусиллях пробити бодай мале віконце для зрозуміння української визвольної справи в державному департаменті акція, зв'язана з роковинами 22-го січня в наших громадах, дуже помагає. Все ж таки ще далеко не все зроблено. Нам треба — кажучи словами поета — лупати ту скалу не тільки 22-го січня, але — кожного дня. До найбільш занедбаної в цих можливостях ділянки належить, на жаль, досі майже ніяке наше зацікавлення американськими партіями. Ми так захоплюємось власним партійництвом, але рівночасно не маємо зрозуміння до тих можливостей, які давала б нам наша активна участь в американських партіях. Якщо б ми мали в кожній громаді наші демократичні і республіканські клюби, якщо б брали через ці клюби активну участь в кожній виборчій кампанії і ці клюби та кампанії відповідно використовували для ширення української правди, наші успіхи були б незрівняно більші.

Це — тільки частина наших „нових обріїв". Їх далеко більше. І ми завжди повинні про це пам'ятати, підсилюючи нашу діяльність. Якщо десять років зусиль в Конгресі дали в результаті Січневий Український День в Америці, то поширення цих зусиль на інші ділянки дасть в результаті Січневий Український День і в самій Україні.

Ясні промені над чорним континентом

Приїзд конґолійського прем'єра Сиріля Адулі заактуалізував на американському форумі проблему Африки, при чому склалось так, що з цією подією збіглось кілька інших цікавих споріднених фактів. І всі вони в сумі приводять до висновку, що червона зірка, яка засвітилась була над африканським континентом — значно зблідла. Множаться відрадні познаки, що первісні успіхи довго й дбайливо приготовлюваного Москвою комуністичного наступу на Африку остаточно скінчаться повною поразкою.

Націоналістично - визвольний рух в африканських країнах, що перебували в колоніяльному стані, давав вимріяну нагоду для большевицької демагогії. Вона підсичувала той націоналізм і в'язала питання політичного визволення з-під колоніяльного правління з конечністю негайної і нагальної, раптової і насильної ліквідації білої економічної суприматії, перебрання в автохтонні руки всього білого маєтку, викинення білих не тільки з їхніх домів, але з цілого африканського континенту. Ця демагогічна агітація мала початковий успіх: адже підхопив її перший прем'єр конґолійської держави Патріс Люмумба, і постала загроза, що Конґо стане фортецею і централею комуністичного руху на всю Африку. Розвиток подій пішов іншим шляхом. Програ совєтського ставленика в Конґо Антуана Ґізенґи в боротьбі за владу, гострий виступ прем'єра Конґа Адулі проти конґолійської політики СССР на терені Об'єднаних Націй і внаслідок цього виступу компромітація большевиків на останньому засіданні Ради Безпеки ОН — це були останні докази еволюційного звороту „направо", що його переходить тепер Конґо.

Але цей зворот у сторону вільного світу і відворот від комуністичної демагогії ще яскравіше проявився на конференції 20 спершу міністрів закордонних справ, потім прем'єрів і голів африканських держав в Лягосі, в Нігерії. Вони висловились взагалі проти продовжування антиколоніяльної дурійки, бо — мовляв — „епоха колоніялізму насправді вже минулася", і за конструктивну працю над внутрішньою консолідацією в нових африканських державах. Конференція в Лягосі виявила перед цілим світом, що величезна більшість африканських держав — за поміркований курс в закордонній і у внутрішній соціяльно - економічній політиці. Лунали там гіркі докори на адресу урядів тих молодих африканських країн, які, таврyючи европейський колоніялізм та імперіялізм, самі виявляють подібні тенденції супроти своїх кольорових сусідів: це був недвозначний натяк на „наполеонівські" амбіції ґанського президента Кваме Нкрумаха, — на подібні тенденції єгипетського президента Ґамаля Нассера, на зазіхання Марокка на Мавританію, на перетворювання Ґвінеї Секу Туре в комуністичну економічну колонію і на узалежнювання від тих дужчих держав молодої держави Малі, внаслідок її конфлікту з сусіднім Сенеґалем. Але ж програ Нассера в його акції „собирання арабських земель" під своєю „високою рукою" і щораз реальніша можливість конфедерації Лібії, Марокка, Тунісії і Альжиру в тісній співпраці із Заходом — нівелює совєтські пляни і впливи.

Хоч африканські країни все ще не розуміють суті совєтського колоніялізму, здоровий розум таки в них перемагає. Неможливо, щоб вони не здавали собі справи з того, що це глум над африканцями, коли в ролі протекторів португальської колонії Анґолі виступили в Об'єднаних Націях представники підсовєтських колоній Польща і Болгарія! І тому африкансько - азійські країни відкинули радикальну резолюцію тих совєтських сателітів. Повагу й перевагу здобувають собі в Африці поміркованi муринські й арабські голоси, а демагоги знаходяться у відступі.

ПАРИЖ ПІД НАГЛЯДОМ ПОЛІЦІЇ

Париж. — Сюди відкинено ще кілька тисяч мобільної поліції, в тому числі 400 мотоциклістів, завдання яких — контролювати шляхи до міста й з міста. За кілька днів проведено контролю 10 000 автомашин, що разом дає суму 30 000 осіб. Вислід? — Властиво ніякий. Нічого підозрілого не знайдено, бомбових атентатів стало дещо менше, але вони не припинилися.

Ліва преса знову кричить про те, що права диверсія має спільників у поліції й у всіх урядових установах, бо ж — на думку лівих — ґолісти таки в основному складаються з людей із фашистськими симпатіями. Так воно чи не так, але, поза арештами кількох соток з-поміж відомого активу правих організацій, ОАС не зазнала значнішого удару ні в метрополії, ні в Альжирі.

Отже, положення доволі серйозне, і уряд занепокоєний. Внаслідок останнього вибуху на подвір'ї будинку міністерства закордонних справ згинула Богу духа винна людина, звичайний працівник відділу експедиції, і поранено коло 30 осіб — урядовців, машиністок і т. п. Це викликало обурення широкого загалу й запити: як же до цього міг уряд допустити, витрачаючи гроші на збільшення числа поліції?

Такі питання, як відомо, не підносять престижу того, до кого вони відносяться. Уряд виявляє добру волю, провадячи контролю, про яку була мова на початку, але добитися успіху в своїх заходах покищо не може. Та й розгортання акції проти своїх же громадян, яких не назвеш аґентами чужої держави, як називають комуністів, не йде по лінії дії де Ґоля, не відповідає його стилеві.

Де Ґоль прийшов до влади, щоб усунути небезпеку громадянської війни, щоб ґарантувати єдність французької нації. На жаль, саме за його влади появились барикади і вибухнув путч генералів. Але він не може зректися намагань зберегти єдність нації, що вважає за своє життьове завдання.

На 15-го лютого заповіджено промову де Ґоля. Можна бути певним, що в цій промові він не скаже, що ось завтра будуть проведені широкі репресії проти ОАС. Скорше він скаже щось про переговори з підпіллям. У марокканській пресі появилися вістки про те, що де Ґоль звернувся з особистим листом до проводу підпілля, в якому закликає його якнайшвидше припинити війну, бо він буде змушений в іншому випадку сам виявити ініціятиву. Не важко вгадати, яка це може бути ініціятива: поділ Альжиру і перегрупування населення із створенням зони европейської і зони мусульманської.

Це була б найгірша розв'язка, і то лише тимчасова, бо годі собі уявити, щоб така зона могла втриматися серед мусульманського моря. А до того ж в ній мали б залишитися й ті мусульмани, які цього хочуть, які „почувають себе зв'язаними з Францією", як казав свого часу де Ґоль.

Залишилося б їх багато, бож відомо з історії, що люди переселюються неохоче. Але це не значить, що мусульмани, які залишаться, не будуть наставлені вороже до французів, не будуть кидати бомб або бодай співпрацювати з підпіллям, що повело б тоді в тій европейській зоні таку акцію, яку ведуть араби в Палестині.

— Але Ізраїль тримається, — заявляють прихильники поділу Альжиру. Так, Ізраїль тримається, але це — вийняток, який підтверджує правило.

Недавно один французький щоденник провів інтерв'ю з Бен Ґуріоном, борцем за концепцію поділу Палестини і довголітнім прем'єром ізраїльського уряду. Бен Ґуріон, при всій своїй прихильності до Франції, при всьому респекті до ген. де Ґоля, заявив, що він з де Ґолем згідний у багатьох справах, але ніяк не вважає щасливою ідею поділу Альжиру, бо — на його думку — це ідея, позбавлена всякої реальности.

Саме він вважає, що Ізраїль являє собою вийняток. Для жидівського народу нема іншої батьківщини, як Палестина. Дві тисячі років жиди змагаються за ту батьківщину. Змагання їхні, бажання мати свою землю зросли після страшної гекатомби останньої війни. Жидівська спільнота, розпорошена по світі, віддасть усе, щоб ту землю втримати для жидівського народу.

Зовсім не так виглядає для французів справа поділеного Альжиру. Для французів, навіть для французів Альжиру, батьківщиною, землею французької нації є Франція, і всі зусилля французів в критичному випадку спрямовані можуть бути на оборону Франції, а не кусника Альжиру. Французи не матимуть почуття, що з упадком европейської зони Альжиру валиться база народу, бож база французького народу — у Франції. Коли всі жиди готові захищати свою землю, то французи не будуть з таким завзяттям захищати альжирської французької зони, не вважаючи її питанням життя і смерти.

Дехто вже навіть обрахував, що для втримання европейської зони в Альжирі треба було б вислати туди бодай півтора мільйона вояків. А де їх взяти? Хто добровільно поїде з метрополії на фронт? Хто з французів схоче культивувати пісок, щоб бачити, як росте дерево, як роблять жиди, що дві тисячі років не мали „свого дерева".

Та й сам де Ґоль казав, що коли переговори з підпіллям розіб'ються, він переведе перегрупування - поділ, і тоді „бачитимемо ясніше". Що означає ця неясна фраза — ніхто не знає. Може де Ґоль скаже це 5-го лютого?

Може скаже, це в його стилі: мовчати, коли рвуться щоночі бомби, щоб принести потім „ґльобальну розв'язку". Але в його стилі також говорити про найвищі справи стилем пророка, який переходить понад питаннями дочасности. На цю тему кружляє в Парижі такий анекдот, пущений в обіг дотепним шансоньє:

Кажуть, що де Ґоль висловлюється дуже точно, його слово важить, як камінь або як золото, і коли він щось сказав, то це слід приймати за правду. Ось він недавно сказав, що на обрії вже видно закінчення війни в Альжирі. Але що таке обрій? В словнику подано: обрій — це уявна лінія, яка віддалюється в міру того, як до неї наближаться...

Чи автор цього анекдоту має рацію, залежить від того, чи промова де Ґоля 5-го лютого буде декларацією нового пляну чи підсумком подій. Якщо до цих подій належатимуть висліди таємних переговорів з підпіллям, то дуже важко вгадати, чи автор анекдоту має рацію.

О. Д-вич

Батьки! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їй кращу будучність, а нашій громаді у вільним світі нового свідомого члена!

Михайло Трощук, Шикаґо, Ілиной

ФЕДЕРАЛЬНІ ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

(Що треба мати на увазі при виготовленні так званого „Інком Текс Ріторн")

III

5. Що і в який спосіб треба подавати з доходового будинку в податковому звіті

Для кращого пояснення дамо приклад. Скажімо, що ви є власником триповерхового тримешканевого будинку, який ви набули 2-го січня 1961 р. Далі, приймімо, що ви заплатили за цей будинок — $30 000 і що рентували два мешкання, одержуючи місячно по $80 за кожне мешкання. Ваш прихід з ренту за минулий рік дорівнював $1 920. Ваші витрати, зв'язані з будинком, були слідуючі:

1) Податок від реальности	$ 450.00
2) Відсотки від морґеджу	$ 900.00
3) Асекурація (на один рік)	$ 60.00
4) Вода для будинку	$ 30.00
5) Опал вашого мешкання	$ 150.00
6) Газ, ужитий на огрівання води для будинку	$ 60.00
7) Мальовання вікон (три поверхи)	$ 90.00
8) Направа ґанку (капітальний ремонт, переведений у першій половині січня)	$ 600.00
9) Електричні направи (переведені в частині будинку, що рентується)	$ 60.00
Разом витрати за 1961 рік	$2 430.00

Які з цих витрат можете ви відтягнути від приходу з будинку?

Покй приступимо до цього, мусимо взяти під увагу ще одну витрату, що її ви не оплатили, як такої, а саме — амортизацію будинку. Для кращого зрозуміння ця витрата є не що інше, як відписання певної суми вартости будинку. Податковий закон змушує відтягати річно встановлену амортизацію з тієї частини будинку, що рентується.

Щоб осягнути суму амортизації, треба взяти до уваги ціну реальности, як також амортизаційний період. В нашому прикладі ми взяли вартість будинку $30 000, а амортизаційний період приймімо 30 років.

Маючи ці дані, суму амортизації отримаємо в такий спосіб:

Вартість будинку включно з землею	$30 000.00
Вартість землі (земля не амортизується і тому вартість реальности поменшується) в нашому прикладі встановім на суму	$ 3 000.00
Вартість будинку, крім землі	$27 000.00
З цієї суми відтягаємо одну третю, тобто один поверх, який ви самі займаєте, або	$ 9 000.00
Вартість двох поверхів, що підлягає амортизації, становить	$18 000.00

Амортизація за 1961 рік — $18 000.00: на 30 років дорівнює $600.00.

Іншими словами, земля не підлягає амортизації тому, що не нищиться, як також не амортизується ваше мешкання, бо за нього ви не отримуєте ренту. Згідно з податковим законом, амортизацію можна відписувати тільки з тієї частини майна, яке ви набули на те, щоб приносило вам дохід. Час амортизації можна встановити на основі табелі опрацьованої податковим урядом, однак платники податку можуть також встановити амортизаційний період. В загальному амортизація житлових будинків розкладається на час від 20 до 50 років.

А тепер проаналізуймо в деталях усі витрати, зв'язані з будинком, і у висліді отримаємо чистий зиск чи втрату, що має бути включена до податкового звіту за минулий рік.

1) Податок від реальности — $450.

З цієї суми ви можете відтягнути від річного приходу з ренту 2/3 або $300 тому, що ви рентуєте 2/3 будинку. Однак, ви також можете додати ⅓ або $150 до окремих витрат, якщо сума окремих витрат, включаючи $150, перевищує 10% від вашого всього річного доходу. (Про це мова буде в розділі 3-му).

2) Відсотки від морґеджу — $900.

З цієї суми ви можете відтягнути від річного приходу з ренту 2/3 або $600, а ⅓ або $300 можете додати до ваших окремих витрат, якщо сума окремих витрат включаючи $300, перевищує 10% від вашого всього річного доходу (подібно до попереднього опису з податком від реальности).

3) Асекурація — $60

Тільки 2/3 або $40 ви можете відтягнути від річного ренту.

4) Вода для будинку — $30.

Тільки 2/3 або $20 ви можете відтягнути від річного ренту.

5) Опал вашого помешкання — $150.

Цю суму ви не можете відтягнути від річного ренту тому, що покриття витрат за опал вашого власного мешкання не йде на рахунок тієї частини будинку, з якої ви отримуєте рент.

6) Газ на огрівання води для будинку — $60.

Тільки 2/3 або $40 ви можете відтягнути від річного ренту.

7) Малювання вікон в цілому будинку — $90.

Тільки 2/3 або $60 ви можете відтягнути від річного ренту.

8) Капітальний ремонт т. зв. ґанку — $600.

З огляду на те, що ця сума є великою витратою у відношенні до річного приходу з ренту, на основі податкового закону ви не можете відтягнути від річного ренту 2/3 або $400, а мусите цю суму відтягати щорічно пропорційно до встановленого амортизаційного періоду. Згідно з законом, якщо цей ґанок без дальших капітальних ремонтів служитиме так довго, як будинок, період амортизації в нашому прикладі становитиме 30 років. Одначе, платник податку може встановити коротший амортизаційний період, і в нашому прикладі визначімо його на 20 років. Отже амортизація ґанку виноситиме $20, 1/20 з $400. Хоч 1/3 з $600 або $200, що відноситься вашого поверху, де ви мешкаєте, не відтягається як з іншими витратами, що відносяться до вашого мешкання, дуже важливо, щоб власник податку про ці речі пам'ятав, що при продажі будинку це береться під увагу. (Про це мова буде на іншому місці).

9) Електричні направи, переведені в мешканнях, що рентуються — $30.

Цю суму ви відтягаєте від річного приходу з ренту вповні, бо ця витрата відноситься до тієї частини будинку, яка приносить вам дохід.

10) Інші дрібні витрати для будинку — $60.

Пропорційно 2/3 або $40 ви можете відтягнути від річного ренту.

З повищої аналізи витрат, підсумовуючи витрати, зв'язані з рентованою частину будинку, матимемо такий вислід:

1) Податок з реальностей	$ 300.00
2) Відсотки від морґеджу	$ 600.00
3) Асекурація	$ 40.00
4) Вода	$ 20.00
5) Газ	$ 40.00
6) Малювання вікон	$ 60.00
7) Амортизація ґанку (два поверхи)	$ 20.00
8) Електричні направи	$ 30.00
9) Інші витрати	$ 40.00
10) Амортизація будинку (два поверхи)	$ 600.00
Разом	$1 750.00

Річний прихід з ренту	$1 920.00
Дозволені витрати	$1 750.00
Чистий зиск за 1961 р.	$ 170.00

Суму $170 ви додаєте до інших ваших приходів з праці, відсотків від ощадностей та ін. і від загальної суми всіх ваших приходів обчисляєте податок, взявши до уваги стандартне відтягнення 10%, але не більше як $1 000, або окремі витрати, якщо в загальній сумі вони перевищують 10% від річного доходу, як також число осіб на удержання.

О. Кобець

НА СМЕРТЬ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА СІРОГО ЛЕВА

Не вірте, що його нема:
Він був, він є, він буде жити,
І навіть дужа смерть сама
Безсила Дух його згасити.

Ідуть загони пластунів
Походом лицарським, сталевим
Та це ж — сини його синів,
Живі, натхнені Сірим Левом!

Сьогодні — просто юнаки,
В науці — мураві невтомні,
А завтра — будуть це полки,
Бриґади, армії незломні,

Оті, що підуть у бої
За батька, матір, за дитину,
Що понесуть життя свої
За Рідну Землю — Україну!

Ідуть пластунки — мак цвіте,
Буяє молодість у грудях...
То ж гордість наша, слава йде,
Майбутнє наше в нових людях!

Не вірте ж, що він кинув нас:
Увесь цей світ-такий минущий,
А в кожнім кроці пластуна —
Живий Дух Лева невмирущий!

31. I. 1962.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

СПОГАДИ З НАШИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Наша преса друкує доволі багато спогадів колишніх учасників наших визвольних змагань. Є це згадки про творення різних військових формацій, про бойові дії і ін. Багато з цих спогадів має літературну вартість, а всі — історичну, бо це пишуть учасники подій. Наші успіхи, а також і похибки з цих часів мають і матимуть вплив на творення світогляду нашої молоді і грядучих поколінь. Та що ж — усі ці матеріяли друковані у щоденниках чи тижневиках, є ефемеридами, бо прочитаний часопис іде в сміття і хіба тільки в авторів чи в редакційних архівах залишається цей надрукований спогад. А шкода, щоб ці матеріяли безслідно пропадали!

Варто призадуматися нашим видавництвам, у першу чергу „Червоній Калині", чи не треба було б збирати ці матеріяли і видавати книжками. Я знаю, багато читачів цих моїх заввагпокивають головою і скажуть: „А хто ж дасть гроші на видання, хто купуватиме ті книжки і хто буде їх читати?" Ще живе немала громада учасників наших визвольних змагань, багато з них зацікавиться такими спогадами та куплять книжку, йде тільки про вклад гроша на видання. Але й це не є безвиглядна справа і її, при добрій волі та охоті, можна розв'язати. А може знайдеться між нами другий Дмитро Микитюк з Вінніпегу, який відважився вкласти гроші у видання двох томів причинків до історії УГА.

О. З.

С. Риндик

ТРИ ПІСНІ ПРО НЕВІРНЕ КОХАННЯ

(4)

Називається ця збірка, на думку авторки, дуже оригінально, а на нашу, досить фіґлювато: Риба і розмір. Такі фіґлі в області культурного слова виглядають зовсім убого і зовсім не свідчать про якусь винахідливість чи гостроту розуму, не кажучи про те, що не завсіди оригінальність буває цінним явищем і не завсіди становить вона якусь вартість. Здається, найбільшою оригінальністю визначаються злодії. Вони дуже часто приходять на такі змисні помисли, що чесній людині ніколи ані на ум не спадуть.

Шкода питатися, чому авторка дала таку назву своїй збірці, бо кожна мати має право назвати свою дитину так, як їй подобається. І проти цього ніхто не може процесуватися. Може тільки сміятися чи навіть реготатися, коли та назва здасться йому смішною чи дурною. На це маємо повне право в умовах демократії. Так само шкода питатися, чому свої „риб'ячі розміри" Емма Андієвська надрукувала у формі віршів. При чому тут вірші? Це можна хіба пояснити тим, що авторка хотіла повною мірою використати волю друку. Але зробила це зовсім неоригінально. Можливо теж, що в слово „вірш" вона вкладає якесь своє розуміння, бо її вірші не мають нічого спільного з нормальними віршами і можуть бути названі щонайбільше недовіршками чи лавіршами.

Але звернімся нарешті до самого змісту збірки. Останній відділ її має назву „Діонісії" і складається з 29 недовіршків. У значній частині цих творів оспівується гомосексуалізм, один із содомських гріхів. Справа стара і зовсім не оригінальна. Як оповідає Святе Письмо, Господь Бог покарав за ці гріхи колишні міста Содом і Гоморру. Покарав їх лютою карою, спіславши на них із неба сірковий вогонь, а з нутра землі — трус. І все згоріло й запалося. На тому місці постала глибока водна хлань, знана ще й досі під іменем „Мертвого моря". Там нема найменшої дрібки якогось життя.

В одному з цих содомських творів подана своєрідна драма „невірного кохання". Якийсь содомець підозріває свого партнера в невірності і зраді на користь другого содомця і за це грозить йому фізичною карою:

Якщо ти мене зрадиш,
Я тебе каструю.
Я останній раз кажу тобі:
Не задивляйся на того
бородача
З короткими ногами...
(77-ма сторінка)

так починається цей твір. Далі відкинуто всі норми людської пристойности, вже тисячі років обов'язкові для нас, впроваджено паркaнову номенклятуру (в грецькій мові) і подано порнографічні подробиці.

Шануючи нашу мову, нашу літературу і наших читачів, ми цієї драми „невірного кохання" не можемо оприлюднити.

Дуже шкода, що наші читачі не можуть побачити, до якої моральної гнилизни може дійти літературне слово з волі безвідповідальних письменників і видавців.

Емма Андієвська відома в нас, як завзята модерністка з великим нахилом до всяких химерних і чудернацьких вихваток у своїх писаннях. Читачі з цікавістю перечитували ці писання, сприймаючи їх не як літературне явище, а як випадки своєрідної акробатики чи піротехніки слова. Але, оскільки мені відомо, досі вона держалася рамок пристойности. І читачі різно сприймали її екстраваганції: одні чомусь обурювалися, другі сміялися, треті іронізували, четверті позіхали, а п'яті захоплювалися, вопіюще: „Екце поезія!" А тепер вона загналася задалеко далеко, і вже треба кричати.

Якщо „Діонісії" становлять складову частину модерної літератури, якщо це єсть щось, органічно зв'язане з нею, то проти цієї літератури треба виступити з повною рішучістю. Більше, як п'ятдесят років тому, один із тогочасних українських письменників, попавши під вплив старшобратської моди, спробував був запровадити до нашої літератури тематику, що стояла занадто близько до сексуального життя. Але українське громадянство цю спробу відразу й рішуче засудило. І письменник мусів був схаменутися і обмежитися такими темами, що майже цілковито вкладалися в давно прийняті норми. Таку саму поставу мусить зайняти наше громадянство й тепер. Українське слово повинно бути чисте й непорочне.

(Кінець)

Степан Куропась

ШИКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

Свято 22 січня відзначила наша громада окремою Академією в неділю 21-го січня. Обі місцеві центральні організації Об'єднання і Ліґа договорилися так, що двох свят не було. Відходять „політики", упадає охота у людей, тому нема кантів, і легше договорюватися! Перш за все нема защо боротися, а як й виграє деколи яканебудь сторона, то це є „Піррова перемога". Людей зібралося, але замало як на велику громаду. Святочний реферат мав ред. В. Душник. В його промові, що торкалася відомих історичних подій 22 січня 1918 і 1919, цінним був його перегляд політики американського державного департаменту, що у відношенні до українців, як казали колись — і хотів би і боїться! Хор „Сурма", під кер. Ю. Яримовича, солістка Ія Мацюк і „Нова Сцена" під кер. Емілії Кулик своїми виступами додали тій імпрезі поваги і краси. Як щороку ухвалено відповідні резолюції, які мають вислати сенаторам і урядовим чинникам. Та, на жаль, ми, українці, дійшли в Америці до того, що офіціяльні кола не розуміють справи України. Не помагають видно ні проголошення посадників міст ні губернаторів.

На імпрезі були теж репрезентанти поневолених народів, від яких промовляв болгарин інж. Овчаров по болгарськи.

Збори відділів УНСоюзу виявляють цього року більше оживлений характер. Причиною є будуча ювілейна Конвенція УНСоюзу. На зборах, на яких я мав нагоду бути, видно було підйом духа і радість з минулорічних успіхів УНСоюзу. Не було жадних революційних змін уряду, зокрема, коли ходить про пост фінансового секретаря, який є все найважнішим в системі відділів. Для приміру наведу Б-во св. Юрія 379-ий Відділ УНСоюзу. Минулого року Відділ, а вдійсності його секретар М. Семків здобув 76 членів, але Відділ збільшився лише на 18 членів. Причина — суспенза і інші нещастя. Відділ цей був першуном в 1960 р., а цього року ця честь вернеться назад до 423-го Відділу пораз другий. Перехідний прапор округи як теж другий прапор уфундований УНСоюзом для змагань округ, перейде теж до того Відділу, як до першуна округи і Америки! На зборах 379-го Відділу ухвалено $250 на народні цілі. Зборами вміло проводив інж. Голіяш. Вибрано трьох делеґатів і нового предсідника п. Марчука, що секретарював на зборах. Відділ числить тепер 1596 членів.

Різдвяні святочні карточки, що їх річно одержуємо, є гарною звичкою, традицією і милою несподіванкою. Святочними карточками і желаннями держиться контакт з приятелями. Шикаґовська хроніка і я особисто одержав сотні таких милих карточок. Та щойно кинув я на пошту сотню таких карточок, свіжі прибували. Не було змоги деяким приятелям пожелати, а деяким було б уже запізно. Не відповів я навіть Союзівці і двійкарям Слободянові й Квасові за святочні і новорічні побажання та запрошення на „Святу Вечерю". Вони прислали мені гарно зладжені, запрошення і долучили „меню". Дванадцять потрав на ньому, самі національні наші ласощі, що закінчуються кутею з медом і маком. Новорічна вечеря — „ті бон" стейк, союзівкова салата і т. д. А що найважніше — ціни на „меню" не було. Виходить, що Союзівка ушляхетнюється, є делікатною в грошових справах, а наші двійкарі стали правдивими бизнесменами! На доказ цього, що я не хотів заощадити на поштових значках, як мені один мій друг закинув, пересилаю до „Свободи„ разом з „Хронікою" $10 на добру ціль — журнал „Веселку".

Лови на оленів вдалися і цього року. В перших трьох днях грудня, коли в нашому стейті вільно стріляти оленів, члени українського клюбу ловців мали щастя. В районі їх клюбу в лісах і полях сім членів клюбу вбили за 3 дні 5 оленів. Зі знаних союзовців чемпіоном вийшов знову нам відомий Іван Іванчук. З інших — Богдан Музика, український погребник і старий УСС Ґенко Мусій, відомі союзовці в Шикаґо, відзначилися ц. р. В п'ятницю 15-го грудня клюб влаштував окрему імпрезу, інсталяцію нового уряду, який очолив головний контролер УНСоюзу Петро Пуцило. Інсталяція була получена з бенкетом, на якому подавали ведмежу і оленячу печеню. Клюб, що є членом американської асоціяції Айзек Волтон Ліґ, думає піднайти і купити мисливський ревір в нетрях Висконсин, не дальше як 150 миль від Шикаґа. Кошти такого ревіру передбачується на $25,000 — 1000 акрів землі, що мало надається під управу.

Михайло Маґдзяк, директор щадничої спілки „Трайдент", союзовець, член ОДВУ, примірний громадянин, батько і парохіянин церкви св. Богородиці, відійшов передчасно з цього світу на 64-му році життя. Перед першою війною приїхав з Мислятич, мостиського повіту молодий 16-літній сільський хлопець, осів на Шикаґо-Південь і з того часу він був всюди, де йшло про народну справу. З його обличчя не сходила усмішка, не мав ворогів, і хоч не мав високої освіти, він був аристократом у поведінці і співжиттю з людьми і народній роботі. Похоронили його на Евергрін-кладбищі. Над гробом попрощав його від спілки „Трайдент" і УНСоюзу, гол. контр. Петро Пуцило.

Цьогорічна Коляда різниться від коляди довоєнної в нашій громаді. Колись були у нас колядники, що на народні цілі на Україні колядували. По війні ті цілі відпали, зате прийшла коляда на УККА, ЗУАДК, залишенців. Вся коляда для ЗУАДК — проголошує українська преса. Але вислід такий, що деколи кожна організація колядує на власні цілі, і доходить до того, що зводимо коляду до заробітків, бо чим більше колядників, тим більше гроша, і більший терен можна захопити. А це минається з ціллю „коляди", яка по традиції приносила все потіху обездоленим. А ЗУАДК є одиноким українським комітетом, який знає, де є потреба і зовсім правильно зорганізований український світ в Америці призначив для нього коляду. Але резолюції деколи у нас йдуть до архіву. Але є в нашому місті і такі організації, що збирають коляду для ЗУАДК на списки, хоч колядувати не ходять.

Маланчин Вечір мав у нашій громаді все велику популярність, має її і тепер. Завели Маланчин Вечір у нашій громаді стрільці, що приїхали по першій війні з України і Чехословаччини. Звідки назва Маланчин? Стрільці, а відтак і інші організації, зокрема відділи УНСоюзу влаштовували Маланчин Вечір, що був подібний до староукраїнського. Була якась програма, була мова про Маланку, диню і Маланку господиню. Виступав старий рік у власній особі, що прощався з народом і вичисляв діла свої. Був і новий, що мало говорив, бо ще до сили не дійшов, деклямував лише свою програму. Все те відійшло. Бизнес в першу чергу! У нас було кілька таких вечорів старого і нового стилю. Всі вони заслуговують на назву новорічної забави, бо з Маланкою нічого спільного не мали. Деякі з Маланок були дуже виставні. Значить, гідно шикаґовці стрічали новий рік. Добробут в нашій громаді доказує, що УНСоюз має тут добре поле до діяння, бо люди гроші мають. Інші, як от Маланка МУН, організації молоді, що відроджується і зачинає поростати в пір'я, мала більше український характер чим „Маланки" новоприбулих. Був там виступ українських танків, танцювальної групи МУН в українських костюмах, виклад про ролю українських танків і спільна вечеря. Все те коштувало учасників менше, хоч мали всього до напоїв включно подостатком, все за $10, разом зі вступом. Що було у нас так багато „Маланок", бо навіть на Шикаґо Південь в домі УНСоюзу (перший раз в історії громади), — треба завдячити двом календарям. Пересічний громадянин не знає, до якої групи себе зачислити. Йти з дітьми, що чекають на „Крісмус", чи йти з традицією. У висліді такий громадянин святкує і те, і те.

Українські газолінові стації просперують. Є це дуже тяжкий бизнес, вимагає він витривалости, розуму, організаційного духа, а теж і грошей. В аналах податкового уряду і книзі, яка переводить статистику різних бизнесових підприємств Америки і їх податкових спроможностей, газолінові стації займають передове місце, і їх клясифікують як дуже важкі і небезпечні професії. Власник стації є бизнесменом, робітником, продавцем організатором. Він мусить бути відпорним на погоду. Сніг, буря, спека, все те не повинно впливати на нього і на його бизнес. Він мусить продавати, бо його клієнт на колесах. Як більше продасть, більше заробить. Першим власником газолінової стації в Шикаго був Іван Ґвоздь, що приїхав з брідського повіту, де кіньми розвозив бочкове пиво по селах. Осів в Еллівуд Парку, доробився майна, бо купив малу фарму, яку розпарцелював. Був директором банку і заступником посадника міста Еллівуд Парку — титулом свойого майна. Помер 5 літ тому. Тепер мають свої стації союзовці Іванчук, Ільницький, Мисько, Лаврів, Білецький, Кузьма, Ридош, Літинський, Цетвинський, Лесюк, Мицик, Ґоєвич, Кузьма, Городецький. Всі вони просперують, крім тих, що ще не набули вправи.

Хроніка Шикаґо виказує, що громадяни міста зуживають денно 2 мільйони кварт молока, три чверті мільйона ґальонів газоліни. Зовсім слушно артисти Веселого Львова з Філядельфії, а властиво Пінот-Рудакевич в останньому виступі радив українським новоприбулим братися до молока і газоліни. Навіть в старім краю маслосоюзники і бориславські нафтярі фінансово добре стояли.

Конференція ТУСМ в Ню Йорку

Можна уважати відрадним явищем, що серед студентів високих шкіл існує гурт людей, які займаються доволі не популярними сьогодні проблемами ідеології, а зокрема проблемами українського націоналізму, яким була присвячена Конференція Тов. Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського, що відбулася в днях 16-17 грудня 1961 р.

В першій доповіді на тему „Ідеологія українського націоналізму", п. Т. Онуферко ствердив, що одна колись Організація Українських Націоналістів сьогодні поділилась на три групи, з яких кожна, втримуючи оригінальну назву ОУН, долучує до неї літери „Р", „С" або „З". Доповідач проаналізував ідеологічне обличчя кожної з тих груп, стверджуючи, що одна з них „ОУН-З" вважає ідеологію непотрібною; друга „ОУН-С" також відійшла, у практичній дії, від дійсних основ ОУН; третя група — „ОУН-Р" старається втримати і передати новим поколінням ідеологію українського націоналізму в незміненому виді.

Мґр Роман Кухар говорив на тему „Філософічні основи українського націоналізму". Порівнюючи ідеї українського націоналізму з думками видатних філософів і мислителів, доповідач дійшов до висновку, що джерел українського націоналізму треба шукати у вченнях Арістотеля і св. Августина.

Основними проблемами існування нації і держави займалась п-на Марта Савчак у своїй доповіді п. н. „Нація і держава в українській політичній думці 20-го століття". Зреферувавши спершу думки чужинних письменників, доповідачка спинилась довше над творами Міхновського, Липинського, Донцова, Сціборського і над їх поглядами на питання нації і держави. Наприкінці було порушене контроверсійне питання, чи УРСР є державою в юридичному і політичному аспектах.

Слідуючий доповідач, п. Б. Кульчицький у доповіді „Відношення українського націоналізму до Росії" кинув такі думки: український націоналізм стверджує, що немає ніякої різниці поміж імперіялізмом царської і совєтської Росії і що цей імперіялізм треба поборювати всякими способами. Нашим головним завданням є розкривати імперіялістичне обличчя Совєтського Союзу перед Західним світом.

Мистецький вечір розпочав мґр Роман Кухар рецитацією своєї поеми „Шлях Героя", яку автор присвятив Тарасові Чупринці; поема в чотирьох піснях була зворушлива, але автор сам не повинен був її читати тому, що, знаючи поему добре, він читав її заскоро, і слухачі втратили багато зі змісту. Треба признати, що п. Кухар це вроджений мистець і поет в одній особі, котрий в поему вклав своє серце. Спомини п. Миколи Дуплака про життя українських студентів у сучасній Польщі і його особисті переживання зворушили слухачів; виступ був безпосередній, щирий і хоч це були спомини з життя українців на польських теренах, вони діяли на слухача як запах євшан - зілля.

А що ж можна написати про мистецьку частину вечора? Ці виступи можна бачити не раз, не два, а п'ять, і ними захоплюватися. Приємною несподіванкою для присутніх був виступ „Чистіїв черевиків з Коломиї" якими були Мстислав Петрик, Роман Швед і Ігор Чума з своїми піснями і ревелерсами.

Конференція продовжувалась в неділю. Першу доповідь виголосив мґр А. Бедрій на тему „Розвиток ідеології українського націоналізму". Накреслюючи історичний шлях українського націоналізму, він характеризував поодинокі його етапи окремими термінами, напр., селянський, літературний, організований і т. д., але підкреслив, що ці поділи націоналізму віддзеркалюють тільки його особистий погляд.

На тему „За який державний устрій" говорив п. В. Будзяк. Ця доповідь була зовсім відмінна від попередніх; побудована за стислим пляном вона розвивалась логічно та ясно; доповідач накреслив короткий проєкт державного устрою України. Він відкинув фашизм, диктатуру, комунізм як неспівзвучні з українським минулим і характером української нації, і ствердив, що майбутній устрій мусить бути спертий на демократії; економіка України мусить базуватися на націоналізації тяжкої індустрії, на трудовій власності селянських господарств і на приватній власності в ремеслі та дрібній промисловості.

Останню доповідь на тему „Український націоналізм в зустрічі зі світом" мґр Роман Кухар виголосив без ніяких записок з питомою йому красномовністю. В зустрічі з матеріялістичним світом український націоналізм зберіг свої ідеали, бо він не наслідував ні фашизму, ні націонал-соціялізму, а був і є витвором української духовости.

В дискусії, що відбулася в суботу після перших двох доповідей, деякі старші громадяни, м. і., д-р Галамай, д-р Романенчук, д-р Мірчук доповнювали висловлені думки і вказували на дальші джерела в ділянці українського націоналізму. В неділю по доповіді п. Бедрія дуже гостро виступили проти нього два громадяни, котрі, не зважаючи на питання, які вони поставили доповідачеві, не захотіли вислухати відповідей заатакованого доповідача, і вийшли перед закінченням дискусії.

Ця конференція ТУСМУ виявила, що проблеми українського націоналізму все ще живі і цікаві для українських студентів, хоч вони живуть далеко від рідних земель.

Сім

Сл. п. БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ

Майже кожен день приносить нам вістку про те, що невмолима смерть забирає від нас стару ґвардію, яка започатковувала національне відродження України та невпинно протягом всього свого життя стояла на сторожі її інтересів та й українського народу.

Стоїмо над свіжою могилою колишнього судді й адвоката Богдана Левицького, який після тяжкої недуги, 8-го січня відійшов у вічність, проживши 76 років. Небіжчик осиротив і залишив у смутку дружину Марію, доню Тетяну та сина Олега.

Після смерти першу заупокійну Службу Божу по померлім, в каплиці похоронного заведення, відправив парох о. Колтуцький. Під час Служби Божої співав хор під керівництвом композитора Володимира Божика. Каплицю вщерть заповнили знайомі покійного — українці й американці, які прийшли віддати йому останній поклін, а також висловити співчуття родині в її тяжкім горю. Родина і численні друзі удекорували труну масою квітів, а знайомі покійного із східніх стейтів Америки прислали його родині вислови співчуття.

В четвер 11-го січня цього року в греко - католицькій церкві Непорочного Зачаття парох о. Колтуцький в супроводі настоятеля греко - католицької Закарпатської церкви пароха о. Хромоги відправив заупокійну Службу Божу по небіжчикові, після якої парох о. Колтуцький виголосив промову.

Покійного не зломили життєві труднощі та негоди, він все своє життя йшов вибраною дорогою та віддав свої знання Вірі Христовій, Батьківщині та своєму народові, вірним сином якого він був.

Після Служби Божої і прощальної промови пароха о. Колтуцького тлінні останки покійного винесли з церкви його друзі і приятелі та відвезли на кладовище „Нова Кальварія" в Лос Анджелесі, на вічний спочинок. На кладовищі над могилою небіжчика змістовну промову сказав п. Стефан Кизима, близький його приятель, та поклав грудку землі на труну, вивезеної з України, а також невелику прощальну промову від громад — греко - католицької та греко - православної сказав Олександер Панченко.

Відійшла у вічність справедлива, лагідна в життєвих взаєминах, людина, яка ніколи не ухилялась взяти на себе обов'язку, не зважаючи на непередбачені труднощі. В житті для небіжчика не було, ані елліна, ані юдея, а була завжди тільки людина. Завдяки своїй добрій і лагідній вдачі мав багато приятелів та вірних друзів серед українців із західніх наших земель і зі східних, а також і серед інших національностей. Був жертвенним для інших, часто не рахуючись з власними нестатками і завжди був перший там, де було горе та нещастя.

Небіжчик Богдан Левицький мав повне право сказати про себе самого слова нашого найбільшого поета:

„Ми просто йшли,
у нас нема
Зерна неправди
за собою..."

О. Р.

Михайло Пастушок із дружиною відзначили 50-річний ювілей свого вінчання

Честер, Па. — Подружжя Михайла Пастушка і його дружини відзначило 50-річчя свого вінчання Бенкетом в Латинському Касині в Ню Джерзі. Цей Бенкет влаштували для своїх батьків їхні сини з своїми родинами. Подружжя Михайла Пастушка має 6-ох синів: Йосифа і Гаррі з Валлінґфорду, Михайла Т., Мартина і Вілліяма з Честеру та Андрю з Ню Йорку. Вілліям є президентом Шкільної Ради в Честері, Гаррі і Мартин працюють із батьком в Пенн Метіріелс Ко., а пані Пастушок є головою Сестрицтва при українській православній церкві св. Марії. Подружжя М. Пастушок має 20 внуків і 3 правнуків.

● **Генеральний прокуратор** Роберт Ф. Кеннеді вніс до Конґресу законопроєкт, згідно з яким у виїмкових випадках можна б було підслухувати телефонічні розмови для поборювання злочинів, і при тім зберегти конституційні права американських громадян.

● **В тижні**, що закінчився в середу 31-го січня, запаси золота в ЗДА зменшилися на $25 мільйонів і становили $16,815,000,000, а в тому самому часі рік тому вони виносили $17,450,000,000.

Увага! ТОРОНТО! Увага!

В неділю, 11-го лютого 1962 р.
в год. 3:00 по полудні
в залі УНО — при 297 Каледж вул.
в ТОРОНТІ, Онт.
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Т-ВА ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА
432-го Відділу
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в ТОРОНТІ.

На Зборах будуть присутні та виголосять доповіді про актуальні союзові справи:

д-р Ярослав Падох,
головний секретар Українського Народного Союзу і

м-ґр Іван Скочиляс,
організатор Українського Народного Союзу.

Безпосередньо по Річних Зборах відбудуться
ЗВИЧАЙНІ МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ,
на яких буде переведений вибір чотирьох делеґатів та заступників на 25-ту Конвенцію УНСоюзу.

УПРАВА ВІДДІЛУ

✝

У великому смутку повідомляємо
всіх українських Пластунок і Пластунів
та все українське Громадянство про те,
що дня 30-го січня 1962 р. в місті Боффало, Н.Й.
упокоївся в Бозі
ВЕРХОВНИЙ ОТАМАН УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ

проф. СЕВЕРИН ЛЕВИЦЬКИЙ
(Сірий Лев)

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного буде відправлена у ВІВТОРОК, дня 6 лютого 1962 р., год. 6-та вечір, в українській церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н.Й.

УКРАЇНСЬКА ПЛАСТОВА ГРУПА
І КРУЖОК ПЛАСТ-ПРИЯТУ в ЙОНКЕРС

ПОВІДОМЛЕННЯ
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Української Студентської Громади
в НЮ ЙОРКУ
— відбудуться —
в п'ятницю, 16-го лютого 1962 р.
в год. 6:30 вечером
в УНДОМІ — 140 2-га Евеню, в Ню Йорку.

УПРАВА УСГ

✝

Ділимося із всіми Дорогими Рідними, Знайомими, і цілою Громадою сумною вісткою, що Найдорожчий наш

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ШВАГЕР

д-р МИРОН ДОЛИНСЬКИЙ

старшина Української Галицької Армії, в'язень польського концентраційного табору в Тухолі і заслужений громадянин, а останньо лікар у державному шпиталі Ґрейстон Парк, упокоївся в Бозі ненадійно, на 62-му році життя, забезпечений Найсвятішими тайнами, 3-го лютого 1962 року.

Похоронні Жалобні Богослуження відправлятимуться у такому порядку:

ПАНАХИДИ — у ПОНЕДІЛОК і ВІВТОРОК, 5-го і 6-го ЛЮТОГО 1962 р., в год. 8:00 вечером, у похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Ірвінґтон, Н. Дж.

ПОХОРОНИ із Божественною Літурґією — в СЕРЕДУ, 7-го ЛЮТОГО 1962 р., в год. 9:00 ранку, у каплиці св. Івана Хрестителя, при Айві вул. в Нюарку, Н. Дж.

Прибиті важким горем:

МИКОЛАЯ — дружина
АДРІЯН і ЮРІЙ — сини
і вся Рідня

✝

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями та Знайомими, що дня 20-го січня 1962 р. в Рочестері, Н. Й., упокоїлася в Бозі наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАТИ і БАБЦЯ

МАРІЯ КЕЦКО

народжена
20-го серпня 1884 року в Янові, біля Львова,
Західня Україна.

Похорон відбувся 23-го січня 1962 року, в год. 8:30 рано, з похоронного заведення Павла В. Гарріс, при греко-кат. церкві.

✝

Складаємо щиру подяку д-рові Артемовичеві за щире лікування, о. Стефанові Городецькому за опіку до послідньої хвилини; Родині Ципало з Шикаґо за безкорисну матеріяльну поміч і всім присутнім, що взяли участь у Похороні і зложили вінки та датки на Поминальні Богослуження.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ !

Горем прибиті:

Муж — АНТІН
Донька — НАТАЛІЯ
Син — МИРОСЛАВ
і шість внуків

КНИЖКОВІ НОВИНИ

Микола ЛАЗОРСЬКИЙ:
ГЕТЬМАН КИРИЛО РОЗУМОВСЬКИЙ
Роман-хроніка 18 віку. 752 стор. Тверда оправа — $ 6.80

Олекса ГРИЩЕНКО:
МОЇ РОКИ В ЦАРГОРОДІ
1919 — 1920 — 1921
260 стор. Великий формат — $ 4.00

Уляна КРАВЧЕНКО:
ХРИЗАНТЕМИ
Повість. Стор. 413. Тверда оправа — $ 5.50

ПЕРЕМИШЛЬ — ЗАХІДНИЙ БАСТІОН УКРАЇНИ
Збірник матеріялів до історії Перемишля і Перемиської землі. Стор. 414. Тверда оправа — $ 6.50
М'яка оправа — $ 5.00

С. ГОРДИНСЬКИЙ:
ПОЕТИ ЗАХОДУ
60 перекладів з поезії лат., італ., франц., анг., амер., нім. і польської. Стор. 135. Тверда оправа — $ 3.00

УГНІВ ТА УГНІВЩИНА
Історично-мемуарний збірник. Стор. 622. Тв. оправа — $ 7.50

ШЛЯХАМИ ЗОЛОТОГО ПОДІЛЛЯ
Стор. 285. Тверда оправа — $ 5.00

С. АНТОНОВИЧ:
КОРОТКИЙ ІСТОРИЧНИЙ НАРИС ПОЧАЇВСЬКОЇ УСПІНСЬКОЇ ЛАВРИ
Стор. 75 — $ 1.00

Юліян РАДЗИКЕВИЧ:
ПОЛКОВНИК ДАНИЛО НЕЧАЙ
Історична повість. Частина перша. Стор. 283 — $ 2.50

Варвара ВОВК:
П'ЯТЬ ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ
Націоналізм, індустріялізм, колоніялізм, комунізм, інтернаціоналізм. Стор. 144 — $ 2.50

С. РИНДИК:
ПРИГОДИ СІРКА КЛАПОВУХОГО
Ілюстрації: Мирослав ГРИГОРІЇВ — $ 1.50

Іванна САВИЦЬКА:
ТРИ КАЗОЧКИ
Ілюстрації: Е. КОЗАКА — $ 1.50

СЛАВА НЕ ПОЛЯЖЕ — КОЗАЧЧИНА
Дитяча енцикл. українознавства. Кн. 3. Тв. оправа — $ 2.60
Брошура — $ 2.00

Д-р Юрій КНЯЖИНСЬКИЙ:
НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ
Ціна — $ 5.00

Андрій ВЛІНСЬКИЙ:
В КОНЦТАБОРАХ СРСР 1944-1955
Ціна — $ 2.50

Леся ХРАПЛИВА:
КОЗАК НЕВМИРАКА
Оповідання для дітей. Мистецьке оформлення: Христини Зелінської. Стор. 96 — $ 2.00

Петро ЯСНОВСЬКИЙ:
ПІД РІДНИМ І ПІД ЧУЖИМ НЕБОМ
Спогади піонера. Стор. 330 — $ 2.50

Замовлення і належність просимо слати чеками або Money Order на адресу:
SVOBODA
P. O. Box 346 — Jersey City, N. J.

Зі спорту

„Тризуб" і УСК здобувають нові перемоги

Минулої неділі, 4-го лютого, „*ТРИЗУБ*" переміг у своїх чергових змаганнях за Чашу ЗДА противника з Вашингтону, „Сентрал Волет" з вислідом 5:1. Цією виграною в зустрічі у Филаделфії „Тризуб" закваліфікувався до дальших гор за Чашу, яку „Тризуб" вже два роки має в своїх руках.

УСК НЮ ЙОРК здобув заслужену перемогу над „Антрахтом" 4:2 у змаганнях за мистецтво „Великої Десятки" Німецько-Американської Ліги, які відбулися минулої неділі на грищі УСК-у. Здобуті дві точки помогли УСК-ові перейти на третє місце в показнику „Великої Десятки".

„*ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ*" *НЮАРК* розіграла минулої неділі товариські змагання в Нюарку проти „Польських Соколів", професійної дружини Американської Ліги. Зустріч закінчилася перемогою поляків 1:0.

В СІМКОВОМУ ТУРНІРІ, який почався перед тижнем і закінчився минулої суботи, 3-го лютого, в Арморі в Нюарку, УСК Ню Йорк добився до фіналу, в якому однак програв з Португальським Клюбом з Нюарку 3:1. Дві попередні гри УСК виграв. Це були: перемога 2:0 над „Чорноморською Січчю" з Нюарку та перемога 1:0 над Ню Йорк Спорт Клюбом.

СІМКОВИЙ ТУРНІР
„Леви" — Ґрін-Вайт 1.0 (1:0)

Шикаґо, Ілл. — У неділю, 21-го січня ц. р. „Леви" відбули треті футбольні змагання Сімкового Турніру в закритій залі Шикаґо Евню Арморі. Цим разом стрінулися „Леви" із дуже скорою та твердою німецькою дружиною Ґрін-Вайт, яка перемогла дуже сильну польську команду Іґелс 1:0.

„Леви" зреванжувалися німцям за минулорічну поразку в турнірі із тим самим вислідом. У цих змаганнях „Леви" доказали, що два їхні попередні успіхи не були припадкові, але заслужені.

Наша сімка заграла дуже гарно: м'яч бігав від ноги до ноги всіх змагунів. Керівником всіх акцій був капітан дружини Стахровський, а йому добре асистував молодий та працьовитий технік Микола Крат. В 6-ій хв. гри Стахровський побіг із м'ячем по лівому крилі, обкивав всіх німців та прецизно подав м'яч на праве крило необставленому Кратові. Цей сильний долішній стріл післав м'яч в лівий ріг німецьких воріт.

У другій півгрі німці старалися за всяку ціну вирівняти та виграти, але наш воротар Кашуба двома знаменитими випадами врятував свою святиню. Наша оборона (Еліяшевський — Скоропад — Мелешко) не допустили німців до голосу. „Леви" боронилися та протинаступали. Німці три рази брутально зфавлювали ще перед карним полем Ставхровського, коли той приготовлявся із м'ячем до стрілу. „Леви" виграли скромно, але заслужено. Тепер вони є на першому місці Вищої Дивізії із відношенням точок 5:1, а воріт 4:2. Їм наступають на п'яти Іґелс та Швабен із відношенням точок 4:2. Інші висліди Вищої Дивізії. Іґелс-Ганза 3:0. Словаки - Марунс 1:0 та Швабен - Литовці 3:1. У першій Дивізії Сумівські „Крила" здобули одну цінну точку на скорій мексиканській тружині Некакса, зремісувавши важкий змаг 0:0. Ця одна точка помогла „Крилам перейти із шостого на п'яте місце Першої Дивізії.

Інші висліди Першої Дивізії: Спарта - Кікерс 1:0 (велика несподіванка), Вандерс - Фортуна 3:1 та Рамс-Ґузірс 4:0.

Спарта і Рамс здобули по 6 точок і ведуть у Першій Дивізії, „Крила" здобули лише 2 точки, а поляки Ґузірс ані однієї точки та є найповажнішим кандидатом до виключення із Сімкового Турніру в 1963-му році.

Петро Головатий

ПОХОРОНИ ВЕРХОВНОГО ПЛАСТУНА

(Закінчення із стор. 1-ої)

отчие прощальне слово а за проханням пластунів відкрито ще раз домовину, щоби всі присутні могли попрощати дорогого їм Сірого Лева. На плечах друзів із Визвольних Змагань винесено домовину з Покійним із церкви та жалобна колона, в якій було коло 100 авт і 3 автобуси, вирушила на цвинтар св. Хреста в Лакавані. На місце останнього спочинку перенесли Начального Пластуна представники пластового проводу, а після панахиди попрощав Його від 6,240 пластунів і пластунок розкинених на трьох континентах голова ГПБ пл. сен. О. Бойчук, зголошуючи пластовим звичаєм останній звіт Начальному Пластунові. Після „Ой Морозе, Морозенку" і пластового „На добраніч" сурмача закінчили короткий але зворушливий акт відходу Начального Пластуна.

На запрошення родини понад 500 громадян і пластунства взяло участь у поминках в залях парохіяльної школи. Прийняття було влаштоване при співпраці міс. Пластприяту і Пластової Станиці. Після молитви, переведеної о. дек. М. Вояковським, провід поминок перебрав пл. сен. о. Б. Смик, представляючи присутніх відпоручників установ, організацій, пластових провідників і представників 15 Пластових Станиць ЗДА і з Канади. Від Головної Ради УСС попрощав Покійного ред. Р. Купчинський, від Православної Церкви о. прот. І. Крестюк, від Пласту в Арґентині пл. сен. д-р В. Галайчук, від Головної Управи ОбВУА генерал П. Самутин, від УККА його касир і гол. предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір, від УНСоюзу промовляв його гол. секретар д-р Ярослав Падох, який рівночасно передав вислови співчуття і від Гол. Управи „Самопоміч", від СУМА і Організацій Визвольного Фронту проф. З. Саган, від УГВР п. В. Потішко, від місц. Відд. УККА д-р М. Лоза, від Т-ва Прихильників УНРади генерал Герасименко і п. Негребецький як учасник визвольних змагань. Пл. сен. Е. Гут-Кульчицький прощав Сірого Лева від пластового сеньйорату, пл. сен. Лев Бачинський від 1-го Куреня УПС ім. Степана Тисовського, а пл. сен. д-р М. Грушкевич від Куреня УСП ім. Войнаровського, в останній ватрі якого брав участь Сірий Лев. Ст. пл. З. Голубець прощав Покійного від Уладів Старших Пластунів, Юнаків і Новаків. Кінцеве слово від пластунів забрав співробітник Покійного в пл. редакційних працях, пл. сен. Ю. П'ясецький, а пл. сен. д-р М. Логаза відчитав текст авдиції, що в неділю 4-го лютого мала бути виголошена на хвилях радіостанції Сиракюз. Найбільше зворушливими моментами жалобної тризни був відчитаний пл. сен. о. Б. Смиком прощальний лист Основоположника Пласту д-р О. Тисовського, пересланий з Відня, і вірш, зложений на смерть Начального Пластуна поетом і автором відомої пісні „Від синього Дону" О. Кобцем, який виголосив сам автор (вірш надрукований в цьому числі на іншому місці). Стрілецьке „Вічная пам'ять" і пластова пісня „При ватрі" закінчили останній поклін Сірому Левові, Начальному Пластунові проф. Северинові Левицькому. В дружньому ланцюгові рук прощали пластуни свою так любленою пл. піснею Того, що був їм найвищим авторитетом, батьком, другом і провідником.

Айзенгавер доражує партії, як виграти цьогорічні вибори

Вашингтон. — Колишній президент Двайт Д. Айзенгавер, промовляючи в Олімпійській авдиторії в Лос Анджелесі в Каліфорнії, дораджував Республіканській партії, щоб переорганізувала свій апарат, позбувшися з нього некомпетентних людей, якщо хоче виграти вибори в листопаді цього року. Промову Айзенгавера передавали через телевізію до 16-ох республіканських зборів - прийнять, ціллю яких є зібрати $1,500,000 на цьогорічну виборчу кампанію. Айзенгавер аналізував причини республіканських виборчих поразок в останніх 30-ох роках і прийшов до висновку, що партійна програма - плятформа є добра, але партійні діячі не вміють її добре „продати" виборцям. Республіканці можуть дати більше, як тільки комбінацію добродійного плянування і контролі економіки. Треба щоб всі республіканські діячі, починаючи від виборчих повітів до Крайового Республіканського Комітету включно, старалися вияснити виборцям цілі і програму республіканців. Крім Айзенгавера промовляли на зборах - прийняттях ще й інші визначні республіканці, як губернатор Рокефеллер, який говорив в Ди Майн, сен. Голдвотер в Клівленді, і голова Республіканського Крайового Комітету конгресмен Вілліям Е. Міллер — в Ню Йорку.

● **Французькі** демократичні партії не можуть погодитись і створити єдиний фронт супроти екстремістів з Тайної Військової Організації, які масовими актами терору анархізують не тільки життя в Альжирі й самій Франції. Соціялісти, Незалежна партія, католицькі Народники і радикали мають розбіжні погляди на режим де Голя і на можливості спільного фронту проти правих терористів із комуністами.

● **У Греції** виявлено виборчий скандал: атенська прокуратура потягнула до відповідальности посадника, пароха і поліційного команданта за роздачу в Гайдарі, передмісті Атен, 587 нелеґальних карток до голосування між прихильників проурядової партії. Опозиція домагається розпису нових чесних виборів.

Пані Рокефеллер прибула до Рено у зв'язку з розводовою справою

Рено, Невада. — 1-го лютого дружина нюйоркського губернатора пані Нелсон А. Рокефеллер прибула до міста Рено, як догадується преса тому, щоб продовжувати розводову справу, яка почалась 7-го листопада, коли вона і губернатор повідомили про свою сепарацію — як перший крок до розводу. Пані Рокефеллер літаком прибула до Сан Франсіско, звідки зі своїм адвокатом Вілліямом К. Вудбурном автом приїхали до Рено, бо літаком не можна було летіти з огляду на мряку. Розводовий закон Невади вимагає 6-тижневого побуту в стейті, і, мабуть, пані Рокефеллер прибула до Рено на те, щоб виконати ці умови. Пресовий референт родини Рокефеллерів в Ню Йорку Стіфен Дейвіс заявив, що йому не є відомо про виїзд пані Рокефеллер із Ню Йорку.

● **Телевізійна фірма Парамавт** повідомила, що вона скоротила фільм з президентом Гаррі С. Труманом, який, згідно з умовою з жовтня минулого року, мав тривати 39 півгодин, і який триватиме тільки 13 півгодин в різних днях.

Посмертні згадки

Катерина АНДРУСІВ — довголітня членка 204 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., померла 2-го лютого 1962 року. Покійна народ. 1888 р., в селі Григорів, пов. Рогатин, Зах. Україна. Полишила у смутку 2 доньки: Варвару і Настю. Похорон — у вівторок, 6-го лютого 1962 р., з пох. заведення П. Яреми, до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Кальварія. — В Похороні візьмуть участь урядники та члени Відділу. Вічна Їй Пам'ять!
В. Гасій, секр.

НІКОДЕМА КРИКЛИВА, довголітня членкиня Б-ва св. Володимира Відд. 323, померла дня 13 грудня 1961 р. Народилася в селі Климківці, повіт Збараж, Зах. Україна. Залишила в смутку мужа Микиту, сина Стефана і три доньки — Марію, Стефанію і Анну та три внуки і одну правнучку. Похорон відбувся 15 грудня з церкви св. Стефана на цвинтар Мт. Олівет в Канзас Сіті. Вічна Їй пам'ять.
Д. Яремко, секр.

ВИШНІВСЬКИЙ СТЕФАН, член 277 Відд. УНСоюзу в Гартфорді, Конн., уроджений 28 серпня 1890 р. в Україні, помер в неділю, 24 грудня 1961 р. Був довголітнім і прикладним членом. Полишив у смутку дружину Пелагію, сина Данила і брата Антона. Похорон відбувся 28 грудня 1961 р. на цвинтар Зіон Гілл Семетери в Гартфорді. Вічна Йому пам'ять.
Управа Відділу

ЛЕВ ФЕДОРОВИЧ, член Т-ва Запорозька Січ ім. Богдана Хмельницького Відд. 245 УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж., упокоївся в Бозі дня 24 грудня 1961 р. Покійний народився 23 квітня 1896 р. в Хирові, Зах. Україна. Покійний був заслуженим та жертвенним громадянином а також вірним і ревним католиком і любив а також учащав кожної неділі на Богослуження до Церкви. Панахида була відправлена в вівторок, дня 26-го грудня у похоронному заведенні. Похоронні відправи відбулися 27 грудня ц. р. в Укр. Кат. Церкві св. Йосафата. Покійний полишив у смутку дружину Катерину з Єдлінських, дочку Любу, сина Зенона, внуків — Зориславу, Юрія, Маркіяна і Зенона юн., а також дві сестри Каролину Пасласвську і Марію Опіят. Покійний приїхав до Америки 1947 року і по тяжкій недузі відійшов у вічність. Покійного поховано на цвинтарі св. Марії. Вічна Йому пам'ять.
Управа

ГЕЛЕНА ГЕРБСТАЙН, членкиня 131 Відд. УНСоюзу в Шикаґо, померла трагічною смертю 30 жовтня 1961 р. Поховано Покійну на одному з Шикаґівських кладовищ в дні 3. XI. 1961. — Покійна народилася 17 листопада 1896 р. в Кудіркос Науместис — Литва. Залишила в глибокому смутку Люсю Яременко, зятя Миколу та внука Миколу. — Покійній вічна пам'ять.
Управа 131 Відд. УНС

СЕМЕН ІВАЩУК, довголітній член Б-ва св. Стефана Відд. 221 УНСоюзу в Мічелвіл, Айова, помер 9 грудня 1961 р. Покійний народився в 1895 р. в Стремильчі, Зах. Україна. Похорон відбувся 13 грудня 1961, з укр. кат. церкви св. о. Миколая в Шикаґо, при участі родини, членів Б-ва та приятелів. Поховано Його на цвинтарі св. о. Миколая. Полишив у смутку дружину Теклю, сина Олексу і дочку Марію та сім внуків. Вічна Йому пам'ять.
Т. Шпікула, секр.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співвласниками 25-мільйонового майна організації!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
в щоденнику „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези	2.00
1 інч за одну шпальту за бизнесові оголошення	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення	$4.00

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ЧЕТВЕР, 8-го ЛЮТОГО 1962:

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва Український Народний Дім, Відд. 316, в год. 8:00 веч. На порядку нарад, між іншими, вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. Присутність усіх членів побажана. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛЮТОГО 1962:

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Річні Загальні Збори Т-ва „Культура", Відд. 457, в домівці Літ.-Мист. Клюбу, при 149 2nd Ave., в год. 7:00 веч. Буде вибір нової Управи і делеґата на Конвенцію УНСоюзу. Прохання до членів взяти численну участь. — І. Керницький, предс.; Т. Шумилович, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 371, в год. 8:00 веч., в Січовій залі. В програмі: вибір двох делеґатів і заступників на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — І. Оверко, предс.; П. Заболоцький, кас.; Ю. Баранюк, секр.

● ПОВІДОМЛЕННЯ ●

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 334 відбулися дня 14-го січня разом місячні і річні на яких вибрано Уряд на слідуючий рік. До Уряду увійшли: Николай Задирецький — предсідник, Куць Максим — заступник, Стеля Вохонок — касир, Кузик Гари — заступник, Григорій Демкович — рекорд. секретар. Контрольна Комісія: Юрій Коцішевський, Михаїл Філяк і Петро Вохонок. Опіку над хворими перебрав Уряд. Вибрано делеґатів на Конвенцію: Николай Задирецький, його заступник Михаїл Задирецький; другий делеґат Стефанія Вохонок, заступник Михаїл Вохонок. Збори будуть відбуватися як і в попереднім році в кожну другу неділю, в цьому самому місці і в тім самім часі.

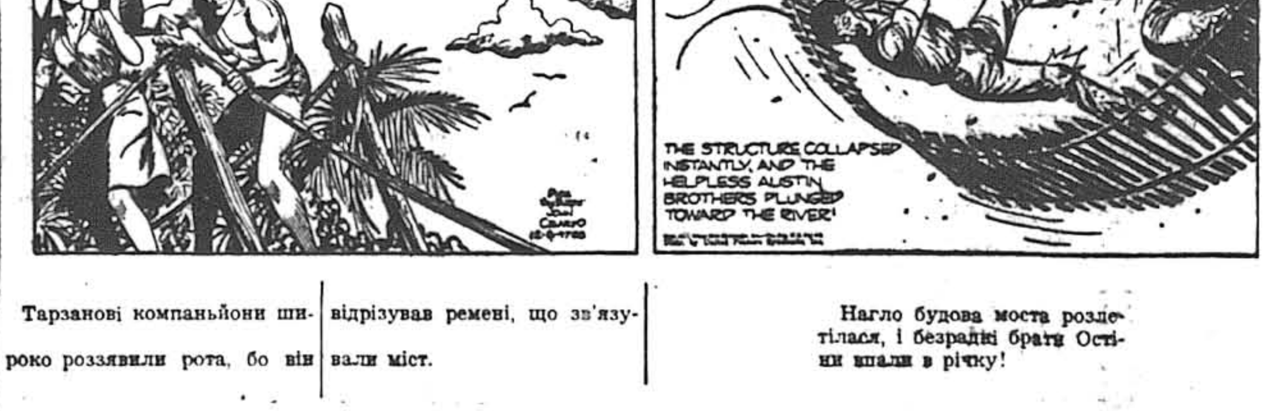
ІСТ СТ. ЛУЇС, Ілл. — Т-во Запорізька Січ Відд. 284. На Річних Зборах вибрано Уряд на 1962 р., як слідує: Дмитро Іващук — пред., Петро Маґац — заст. предс., Іван Василюка — секр., Олекса Петришин — поміч. секр., Петро Кохманський — касир. Микола Гудима, Яків Нішкій, Олекса Петришин, Мих. Маґац ст. і Василь Нішкій — опікуни хворих. Іван Шурик і Василь Нішкій — контрольори книжок. Яків Нішкій — дверник. Збори Відділу відбуватимуться кожної другої неділі в год. 2.00 по пол. в Укр. Нар. Домі при 1020 Норт 9 вул. — Іван Василюка, секр.

МАГАНОЙ СІТИ, Па. — Т-во Запорізька Січ Відд. 305, повідомляє, що Річні Збори відбулися 21 січня на яких вибрано новий уряд на 1962 р. Николай Ваток — предсідник, Михайло Тихоневич — касир, Михайло Гентош — фін. секр. P. O. Box 15, Делано, Па. — М. Гентош, фін. секр.

ЧЕСТЕР, Па. — Річні Збори Т-ва ім. св. Арх. Михаїла Відділ 352 відбулися 14 січня. Вибрано Управу на 1962 р. в такому складі: Евстахій Мінчак — голова, Данило Паньків — заступник, Ярослав Щербак — секр. Контрольна Комісія: Василь Петрик і Дмитро Кіт. Делеґатом на Конвенцію Ярослава Щербака а його заступником Данила Панькова. — Управа.

АКРОН, Огайо. — На Річних Зборах Б-ва Сош. Св. Духа Відд. 295, вибрано слідуючий уряд на біжучий рік: Теодор Кост — пред., Стефан Москалюк — заст., Станислав Мотрович — касир, Володимир Галамай — заст., Василь Пулк — секр., Володимир Лесняк — заст., М. Іванищук, П. Яцечко і П. Гайда — контрольори; К. Зепко, І. Куцик і І. Голубка — опікуни хворих; М. Хорощак — дверник. Рівнож на цих Зборах вибрано делеґатів на 25 Конвенцію Василя Пулк і Станислава Мотровича, Володимир Лесняк і Володимир Галамай — заступники делеґатів.
Управа

ТАРЗАН, ч. 4785. Тарзан здійснює свій плян.

Тарзанові компаньйони широко роззявили рота, бо він відрізував ремені, що зв'язували міст.

Нагло будова моста розлетілася, і безрадні брати Остін впали в річку!